

ÁKVÖRDUN nr. 194**frá 17. desember 2003****um samræmda beitingu i-liðar a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 í dvalarríkinu****(Texti sem varðar EES og samning ESB og Sviss)**

(2004/327/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmdaratriðum eða túlkun á ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af 22., 25. og 31. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um aðstoð meðan á tímabundinni dvöl stendur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 27. júní 2003 samþykkti framkvæmdastjórnin tillögu að reglugerð ⁽²⁾ um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 ⁽³⁾ að því er varðar jöfnun réttinda og einföldun málsmeðferðar. Tilgangurinn með þessari tillögu að reglugerð er að jafna réttindi í öllum flokkum tryggðra einstaklinga þannig að þeir eigi rétt á hvers kyns lækniástoð, sem telst nauðsynleg með hliðsjón af eðli aðstoðarinnar og lengd dvalar, meðan þeir dveljast á yfirráðasvæði annars aðildarríkis ⁽⁴⁾.
- 2) Samkvæmt ákvörðunum framkvæmdaráðsins nr. 189, 190 og 191 ⁽⁵⁾ mun evrópska sjúkratryggingakortið byrja að leysa eyðublað E 111 af hólmi frá og með 1. júní 2004.
- 3) Samkvæmt 22. gr. (i-liður a-liðar 1. mgr.), 25. gr. (a-liður 1. mgr.) og 31. gr. (a-liður 1. mgr.) reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og 21., 26. og 31. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, eins og henni var breytt með tillögu framkvæmdastjórnarinnar að reglugerð frá 27. júní 2003 ⁽⁶⁾, á tryggður einstaklingur rétt á lækniástoð, sem er nauðsynlegt með hliðsjón af eðli aðstoðarinnar og lengd dvalar, á grundvelli evrópska sjúkratryggingakortsins eða ígildi þess. Aðstoðin verður veitt í samræmi við gildandi ákvæði í dvalarríkinu og í samræmi við gildandi verðlag eða kerfi í því aðildarríki.
- 4) Stofnunin á dvalarstaðnum á rétt á endurgreiðslu fyrir veitta aðstoð frá lögbæru stofnuninni, á grundvelli gilds evrópsks sjúkratryggingakorts eða ígildis þess. Kveðið er á um þessa endurgreiðsluskyldu í 2. gr. ákvörðunar nr. 189.
- 5) Samkvæmt 21., 26. og 31. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, eins og henni var breytt með fyrirnefndri tillögu framkvæmdastjórnarinnar að reglugerð, geta tryggðir einstaklingar, sem þurfa nauðsynlega lækniástoð á meðan þeir dveljast tímabundið í öðru aðildarríki, leitað beint til heilbrigðisstofnana án þess að hafa fyrst samband við almannatryggingastofnun á dvalarstaðnum.
- 6) Það er því nauðsynlegt að skilgreina gildissvið 22. gr. (i-liður a-liðar 1. mgr.) 25. gr. (a-liður 1. mgr.) og 31. gr. (a-liður 1. mgr.), eins og þeim var breytt með fyrirnefndri tillögu að reglugerð, með það í huga að samþykkja viðmiðanir sem tryggja að þessar heilbrigðisstofnanir beiti þessum ákvæðum á einsleitun og samstilltan hátt. Þessar skýringar eiga ekki við þegar tilgangur tímabundinnar dvalar er að gangast undir lækni meðferð.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ COM(2003) 378, lokagerð.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

⁽⁴⁾ Samningur um stefnu varðandi þessa tillögu var gerður á fundi ráðsins 20. október 2003.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 276, 27.10.2003.

⁽⁶⁾ Sjá 2. nmgr.

- 7) Þær viðmiðanir, sem settar eru fram í 22. gr. (i-liður a-liðar í 1. mgr.), 25. gr. (a-lið 1. mgr.) 31. gr. (a-lið 1. mgr.), eins og þeim var breytt með tillögu framkvæmdastjórnarinnar, skulu ekki túlkaðar á þann veg að langvinnir sjúkdómar eða sjúkdómar sem gengið er með séu undanskildir. Dómstóllinn úrskurðaði ⁽¹⁾ að hugtakið „nauðsynleg meðferð“ megi ekki túlka svo „að aðstoðin sé takmörkuð einungis við þau tilvik þegar veitt er nauðsynleg meðferð vegna skyndilegra veikinda. Þannig má ekki líta svo á skilyrðum fyrir beitingu þessara ákvæða hafi ekki verið fullnægt þegar upp koma þær aðstæður að meðferð verður nauðsynleg vegna þróunar í heilsufari tryggða einstaklingsins meðan hann dvelur tímabundið í öðru aðildarríki, sem tengja má sjúkdómsástandi sem honum er kunnugt um, t.d. langvinnnum sjúkdómi.“

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Ákvæði 22. gr. (i-liður a-liðar 1. mgr.), 25. gr. (a-liður 1. mgr.) 31. gr. (a-liður 1. mgr.) taka til nauðsynlegrar lækniástoðar, sem er veitt einstaklingi sem dvelur tímabundið í öðru aðildarríki, með það í huga að koma í veg fyrir að tryggður einstaklingur neyðist til að hverfa aftur til lögbæra ríkisins áður en fyrirhugaðri dvöl hans lýkur til að gangast undir þá meðferð sem hann þarfnast.

Tilgangur ástoðar sem þessarar er sá að gera tryggðum einstaklingi kleift að dvelja um kyrrt við viðunandi heilsufarsskilyrði, sé tekið mið af fyrirhugaðri lengd dvalarinnar.

Þessi ákvæði taka hins vegar ekki til aðstæðna þar sem tilgangur tímabundinnar dvalar er að gangast undir lækni meðferð.

2. Til að ákvarða hvort aðstoð fullnægi þeim skilyrðum sem sett eru fram í 22. gr. (i-lið a-liðar í 1. mgr.), 25. gr. (a-lið 1. mgr.) og 31. gr. (a-lið 1. mgr.) skal einungis líta til heilsufarslegra þátta í samhengi við tímabundna dvöl, að teknu tilliti til heilsufarsástands og heilsufarsögu viðkomandi einstaklings.
3. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún tekur gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir birtingu hennar en skal ekki beitt fyrr en 1. júní 2004.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Giuseppe MICCIO

⁽¹⁾ Mál C-326/00 Ioannidis, dómur frá 25. febrúar 2003.